

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๗/๒๕๖๓

นายวิทเทอวิน จิบเบอ ยูลิซซีส ไมเคิล หรือ
จิบเบอ ยูลิซซีส ไมเคิล วิทเทอวิน

ผู้ร้อง

ผู้ถูกร้อง

รธน. มาตรา ๓๙

พ.ร.บ. สัญชาติ พ.ศ. ๒๕๐๘ มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง

พ.ร.บ. คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๗

พระราชบัญญัติสัญชาติ พ.ศ. ๒๕๐๘ มาตรา ๗ วรรคหนึ่ง (๑) เป็นบทบัญญัติให้ผู้เกิดโดยบิดาหรือมารดาเป็นผู้มีสัญชาติไทย ไม่ว่าจะเกิดในหรือนอกราชอาณาจักรไทย หากบุคคลใดมีองค์ประกอบแห่งข้อเท็จจริงครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด ย่อมจะได้รับสัญชาติไทยโดยการเกิดซึ่งเป็นสิทธิที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้ในมาตรา ๓๙ วรรคสอง แต่บุคคลนั้นยังคงต้องดำเนินการตามกระบวนการที่กฎหมายกำหนดการที่พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕๗ บัญญัติให้ผู้ที่มิหลักฐานอันเพียงพอที่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเชื่อถือว่าเป็นผู้มีสัญชาติไทยสามารถพิสูจน์การเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยได้ โดยยื่นคำขอตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติว่าด้วยการขอพิสูจน์สัญชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ แม้ระเบียบดังกล่าวจะไม่มีเนื้อหาที่เป็นการตัดสิทธิของบุคคลผู้มีสัญชาติไทยโดยการเกิดที่ต้องเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขอพิสูจน์สัญชาติไทยก็ตาม แต่กระทบต่อบุคคลที่ถูกคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ไม่อนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งหากบุคคลนั้นได้รับโอกาสเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อขอพิสูจน์สัญชาติไทยหรือได้รับโอกาสขอพิสูจน์สัญชาติไทยในต่างประเทศจากหน่วยงานของรัฐที่ประจำอยู่ในต่างประเทศที่มีหน้าที่ในการพิสูจน์สัญชาติไทย สิทธิและเสรีภาพของบุคคลดังกล่าวย่อมได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ การเนรเทศบุคคลสัญชาติไทยออกนอกราชอาณาจักร หรือห้ามมิให้ผู้มีสัญชาติไทยเข้ามาในราชอาณาจักร จะกระทำมิได้ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง

ย่อโดย นายนิพัทธ์ หงษ์มณี
นักวิชาการคดีรัฐธรรมนูญชำนาญการ

นายธรรมรงค์ จันทร์ด้า
ผู้อำนวยการกลุ่มงานคดี ๗

นางสาวธาริณี มณีรอด
ผู้อำนวยการสำนักคดี ๔